



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: Š.Š., bytem, proti žalované: proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 8. 2012, č. j. 550 428 2674/315-SU,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 14. 8. 2012, č. j. 550 428 2674/315-SU byly zamítnuty námitky žalobce směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 7. 2012, č. j. 550 428 2674 a citované rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 11. 7. 2012, č. j. 550 428 2674 byla snížena žalobci podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., zákon č. 582/1991 Sb. a některé další zákony, a podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zpl“) výši invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně ode dne 16. 10. 2012 na výši invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně. Invalidní důchod pro invaliditu II. stupně činí 7.611 Kč měsíčně.

Proti tomuto rozhodnutí podal účastník dne 8. 8. 2012 námitky, nesouhlasil s výší invalidního důchodu a způsobem jeho výpočtu, neboť se mu tato částka zdá nízká a s posouzením svého zdravotního stavu MUDr. V. z MSSZ Veverí, když správně jej má posuzovat lékař z OSSZ Brno-venkov, Kounicova ulice. Účastník popisuje nejen své zdravotní potíže, ale i nesouhlas s vládou a její politikou. V rámci námitkového řízení na základě šetření poté vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 14. 8. 2012, č. j. 550 428 2674/315-SU, jímž námitky jmenovaného byly zamítnuty.

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 12. 10. 2012 vyslovil žalobce nesouhlas se stanovenou výší invalidního důchodu a s postupem žalované v jeho důchodové záležitosti. Poukázal na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, finanční situaci a žádal, aby žalovaná mu přiznala plný invalidní důchod tak, jak ho měl schválen před změnou plného invalidního důchodu, anebo aby mu schválila invalidní důchod II. stupně ve výši 9.480 Kč.

Žalovaná ve věci podala písemné vyjádření ze dne 21. 11. 2012, v němž poukázala na právní postup ve věci v souladu s ust. § 5 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, § 39 odst. 1, § 41 odst. 1 a § 41 odst. 1, 2, 3 zpl. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce byl ode dne 2. 6. 2006 poživitelem plného invalidního důchodu, který byl s účinností ode dne 1. 1. 2010 transformován na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně podle článku II bodu 8 zákona č. 306/2008 Sb., a to ve výši, v jaké náležel ke dni 31. 12. 2009. Posudkem o invaliditě ze dne 5. 10. 2011, č. j. LPS/2011/3349-BO CSSZ byl posuzovaný shledán invalidním pro invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zpl, ve znění účinném ode dne 1. 1. 2010. Na základě tohoto posudku bylo vydáno rozhodnutí ze dne 20. 10. 2011, č. j. 550 428 2674, podle něhož mu náleží ode dne 16. 12. 2011 namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Dále bylo v rozhodnutí uvedeno, že podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., výše invalidního důchodu zůstává beze změny s tím, že o jejím snížení v důsledku uvedené změny stupně invalidity od 13. Splátky splatné po dni konání první kontrolní lékařské prohlídky po roce 2009 rozhodne Česká správa sociálního zabezpečení dodatečně samostatným rozhodnutím.

Proti rozhodnutí ze dne 20. 10. 2011 podal žalobce námitky, které byly zamítnuty rozhodnutím ze dne 13. 1. 2012, č. j. 550 428 2674/47091-SD. Podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí byl posudek o invaliditě ze dne 12. 1. 2012, č. j. LPS/2011/1015-NR-JHM CSSZ, kterým byl potvrzen předchozí posudkový závěr, tedy že žalobce není invalidní pro invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zpl ve znění účinném ode dne 1. 1. 2010, ale je invalidní pro invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Z posudkového hlediska byl hodnocen dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož

rozhodující příčinou bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddíl A, položce 6b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na 40 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, byla tato hodnota zvýšena podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky na 50 %.

Rozhodnutím ze dne 11. 7. 2012, č. j. 550 428 2674 byla výše invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně, který byl vyplácen ve výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně, snížena ode dne 16. 10. 2012 na částku 7.611 Kč měsíčně podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., a podle § 41 odst. 3 zpl. I proti tomuto rozhodnutí žalobce uplatnil námitky, které byly zamítnuty rozhodnutím ze dne 14. 8. 2012, č. j. 550 428 2674/315-SU, neboť v námitkovém řízení nebylo zjištěno, že by napadené rozhodnutí bylo nesprávné nebo v rozporu s právními předpisy. S odkazem na citovaný článek č. II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., byla-li žalobci při kontrolní lékařské prohlídce konané dne 5. 10. 2011, tj. při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 zjištěna invalidita II. stupně, náleží mu ode dne 6. 10. 2012 invalidní důchod ve výši stanovené pro invaliditu II. stupně. Tato výše invalidního důchodu byla vypočtena podle § 41 odst. 3 zpl s použitím koeficientu 0,5, který byl stanoven poměrem 0,75 děleno 1,5. Vzhledem k tomu, že před změnou stupně invalidity činila výše procentní výměry invalidního důchodu částku 10.682 Kč měsíčně, pak po vynásobení koeficientem ve výši 0,5 činí výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně 5.341 Kč měsíčně. Základní výměra činí 2.270 Kč měsíčně. Celkem tedy invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ode dne 6. 10. 2012 činí 7.611 Kč měsíčně.

Pokud se týká námitky žalobce, že mu při změně invalidity byl schválen částečný invalidní důchod ve výši 9.480 Kč, žalovaná uvedla, že v případě této částky se nejedná o „částečný invalidní důchod“, ale o invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, který od lednové splátky 2012 náležel v částce 12.952 Kč měsíčně, avšak z důvodu provádění exekucí srážek ve výši 3.472 Kč měsíčně na základě exekučního příkazu vydaného soudním exekutorem JUDr. L. Z. byl vyplácen ve výši 9.480 Kč. Uvedené srážky byly poukazovány na účet soudního exekutora. Po zrušení exekučního příkazu byly deponované srážky (tj. srážky, které ještě nebyly na účet soudního exekutora poukázány) vráceny žalobci na jeho účet dne 4. 4. 2012 a dne 25. 4. 2012. Z výše uvedených důvodů navrhla proto žalovaná zamítnutí žaloby.

V replice k vyjádření žalované ze dne 15. 1. 2014 žalobce uvedl, že žalovaná rozhodnutím sleduje především vlastní finanční efekt, než o zdraví postižených, neboť vydané rozhodnutí je záměrně namířeno v jeho neprospěch. Poukázal na trvající zdravotní obtíže, v současné době se podrobuje řadě vyšetření. Je veden na úřadu práce, za dobu jednoho roku se mu však nepodařilo zajistit práci.

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Podkladovým materiálem pro rozhodnutí byl správní spis a posudková dokumentace OSSZ Brno-venkov. Z uvedených listinných podkladů bylo zjištěno, že žalobce byl

poživatelem částečného invalidního důchodu ode dne 12. 4. 2000, poživatelem invalidního důchodu pak ode dne 2. 6. 2006. V rámci kontrolní lékařské prohlídky dne 5. 10. 2011 byl přezkoumán zdravotní stav jmenovaného lékařkou OSSZ Brno-venkov. Učiněný posudkový závěr zněl, že zdravotní stav je stabilizovaný, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddíl A, položka 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšila tato hodnota o 10 % na celkovou hodnotu 50 %. Jednalo se tudíž o změnu stupně invalidity ode dne 5. 10. 2011 s tím, že se nejedná již o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zpl, nýbrž o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zpl. Posudek byl podkladem pro vydání žalované ze dne 20. 10. 2011, jímž podle § 39 odst. 2 písm. b) zpl bylo rozhodnuto, že žalobci náleží ode dne 16. 12. 2011 namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Zároveň v odůvodnění tohoto rozhodnutí byl žalobce poučen podle článku 2 bod 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., dle které byl-li plný invalidní důchod přiznán před 1. 1. 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 je zjištěn takový stupeň invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od 13. splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky. Zároveň v odůvodnění rozhodnutí bylo uvedeno, že o snížení výše invalidního důchodu v důsledku uvedené změny stupně invalidity rozhodne žalovaná samostatným rozhodnutím, a to od 13. Splátky splatné po dni konání první kontrolní lékařské prohlídky konané po roce 2009. Proti citovanému rozhodnutí podal žalobce námitky, rozhodnutím žalované ze dne 11. 7. 2012, č. j. 550 428 2674 v návaznosti na odůvodnění rozhodnutí ze dne 20. 10. 2011 byla výše invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně snížena ode dne 16. 10. 2012 na výši invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně, takže jeho výše činila 7.611 Kč měsíčně. Proti citovanému rozhodnutí podal žalobce námitky, které rozhodnutím ze dne 14. 8. 2012, č. j. 550 428 2674/315-SU byly zamítnuty a rozhodnutí ze dne 11. 7. 2012 bylo potvrzeno.

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Žalobce v žalobních námitkách brojil proti výpočtu, resp. snížení invalidního důchodu na částku 7.611 Kč měsíčně ode dne 16. 10. 2012 v důsledku realizace článku č. II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony a podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů. Ze správního spisu vyplývá, že první kontrolní lékařská prohlídka konaná po roce 2009 byla provedena dne 5. 10. 2011, pro zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav bylo zdravotní postižení žalobce zařazeno pod kapitolu IX, oddíl A, položka 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 % a podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky tato hodnota byla zvýšena o 10 % na celkových 50 %. Posudkový závěr zněl, že nejde již o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, ale jde o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Pro stanovení výše

invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně je tedy na základě výše citovaných právních ustanovení, rozhodující výše vypláceného důchodu a skutečnost, že tato výše důchodu odpovídá výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně. V souladu s § 41 odst. 3 zdp činí při změně invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invaliditu II. stupně koeficient 0,5. V důsledku změny stupně invalidity se nová výše procentní výměry invalidního důchodu stanoví tak, že se dosavadní výše procentní výměry invalidního důchodu vynásobí tímto koeficientem. Výše invalidního důchodu před učiněnou změnou činila 10.682 Kč měsíčně (procentní výměra důchodu), takže po vynásobení koeficientem ve výši 0,5 tak výše procentní výměry invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně činí 5.341 Kč měsíčně. Základní výměra důchodu činí 2.270 Kč měsíčně. Celková výše důchodu tak činí 7.611 K měsíčně.

Krajský soud v Brně konstatuje, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný a jak uvažil pro věc rozhodné skutečnosti, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené pak musí nalézt svůj odraz v odůvodnění rozhodnutí. Je tomuto tak proto, že jen prostřednictvím odůvodnění lze dovodit, z jakého skutkového stavu správní soud vyšel a jak jej uvažil. Co do rozsahu přezkoumávání správního rozhodnutí (po věcné stránce) je pak správní soud, nestanoví-li zákon jinak (srov. ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. v návaznosti na ust. § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s.), vázán dispoziční zásadou. Ponechat stranou nelze okolnost, že odůvodnění rozhodnutí v podstatě předurčuje možný rozsah opravného prostředku, vůči němu ze strany účastníků řízení.

Správní uvážení je soudem přezkoumatelné a správní orgán si při něm nemůže počínat zcela libovolně; to by bylo v rozporu s charakterem státní správy jako činnosti podzákonné a zákonem řízené. Determinace správního uvážení zákonem však neznamená jeho úplnou negaci. Zákon vytváří kritéria, podle nichž a v jejichž rámci se může uskutečnit volba včetně výběru a zjišťování těch skutečností konkrétního případu, které nejsou správní normou předpokládány, ale uvážením správního orgánu jsou uznány za potřebné pro volbu jeho rozhodnutí.

Jak vyplývá z judikatury NSS, sice rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48, www.nssoud.cz „samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry (prejud. III ÚS 101/95)“.

Rozhodování soudu o správní žalobě je kasační kontrolou zákonnosti rozhodnutí, nikoliv přezkumem věcné správnosti; rozsah i meze kognice soudu jsou tedy určeny pouze hledisky zákonnými.

Soud podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal výrok napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. O skutkovém stavu si učinil úsudek dle obsahu správního spisu, přičemž důvodnost jednotlivých žalobních bodů posoudil samostatně. Dospěl tak k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považuje za

liche, mylné nebo vyvrácené. Na základě uvedeného dospěl soud k závěru, že nedošlo ze strany žalovaného k právnímu pochybení, žalovaný se vypořádal s námitkami žalobce přiléhavou a vyčerpávající právní argumentací obsaženou v odůvodnění rozhodnutí, proto i soud s učiněným právním závěrem žalované se plně ztotožnil. V této souvislosti poukazuje i na rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, www.nssoud.cz, dle kterého „...shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil“.

Krajský soud v Brně proto uzavírá, že předmětná žaloba je nedůvodná, a proto ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. února 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová